

- subsidiair, het bestreden arrest van het Gerecht volledig vernietigen en de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor afdoening overeenkomstig artikel 61, lid 1, tweede volzin, van het Statuut van het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens rekwirant heeft het Gerecht artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 en artikel 48, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht geschonden.

Met betrekking tot de schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 voert rekwirant aan dat het Gerecht

- ten onrechte niet naar behoren heeft onderzocht of de waren die zijn vermeld in de inschrijvingsaanvragen van de conflicterende merken soortgelijk zijn;

- artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 onjuist heeft toegepast door vast te stellen dat de conflicterende merken overeenstemmen;

- blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door vast te stellen dat het woord MARKO het dominerende bestanddeel van het merk „Walichnowy Marko” is;

- blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het relevante publiek met betrekking tot het welk verwarringsgevaar bestaat, niet te definiëren en door te stellen dat bij de gemiddelde Poolse consument verwarringsgevaar bestaat;

- blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door geen rekening te houden met de bekendheid van het merk „Walichnowy Marko” en met het feit dat dit merk al sinds 1995 voorrang geniet op het Poolse grondgebied;

- blijkt heeft gegeven van een onjuist rechtsopvatting door geen rekening te houden met het aandachtsniveau van de gemiddelde consument voor de waren waarop de conflicterende merken betrekking hebben en door niet in aanmerking te nemen of dat aandachtsniveau het gevaar voor verwarring kan verkleinen.

Met betrekking tot de schending van artikel 48; lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht voert rekwirant aan dat het Gerecht in punt 26 van het bestreden arrest blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te stellen dat rekwirant pas ter terechtzitting erop heeft gewezen dat het aangevraagde merk sinds 1995 in Polen is ingeschreven.

Hogere voorziening ingesteld op 12 april 2013 door Vetrai 28 srl, voorheen Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl e a. tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 29 januari 2013 in zaak T-272/00, Barbini e.a./Europese Commissie

(Zaak C-180/13 P)

(2013/C 207/07)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirantes: Vetrai 28 srl, voorheen Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl e a. (vertegenwoordigers: A. Vianello, A. Bortoluzzi en A. Veronese, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Alfredo Barbini srl e a., Italiaanse Republiek, Europese Commissie

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 29 januari 2013 in zaak T-272/00 vernietigen en/of herzien, met verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van de hogere voorziening voeren rekwirantes aan dat er sprake is van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van de beginselen die het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” heeft geformuleerd, ten eerste op het punt van de verplichting dat beschikkingen van de Commissie op het gebied van staatssteun moeten worden gemotiveerd, en, ten tweede, op het punt van de bewijslastverdeling wat de voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU betreft.

Met de beschikking waartegen de onderhavige hogere voorziening is gericht, heeft het Gerecht zich niet gehouden aan de uitspraak van het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” van 9 juni 2011, waarin is vastgesteld dat de beschikking van de Commissie „zelf alle wezenlijke gegevens [moet] bevatten om door de nationale autoriteiten te kunnen worden uitgevoerd”. Hoewel de litigieuze beschikking niet de wezenlijke gegevens bevatte om door de nationale autoriteiten te kunnen worden uitgevoerd, heeft het Gerecht geen enkele tekortkoming geconstateerd in de door de Commissie voor de vaststelling van de litigieuze beschikking gevolgde methode, hetgeen een onjuiste rechtsopvatting oplevert.

Op basis van de door het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” geformuleerde beginselen staat het in het kader van de terugvordering aan de lidstaat — en dus niet aan de individuele begunstigde — om per geval te bewijzen dat is voldaan aan de voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU. In casu heeft de Commissie in de litigieuze beschikking echter

verzuimd de „modaliteiten” van een dergelijke controle te verduidelijken. Daar de Italiaanse Republiek dus niet over de wettelijke gegevens beschikte om in het kader van de terugvoering te bewijzen dat de aan de begunstigden toegekende voordelen staatssteun vormden, heeft zij — bij wet nr. 228 van 24 december 2012 (in artikel 1, leden 351 e.v.) besloten de bewijslast om te keren, in strijd met hetgeen in de communautaire rechtspraak is vastgesteld. Volgens de Italiaanse wetgever staat het, in het bijzonder, niet aan de staat, maar aan de individuele ondernemingen die de steun — in de vorm van een verlaging van de sociale bijdragen — hebben ontvangen, om te bewijzen dat de betrokken voordelen de mededinging niet vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig beïnvloeden. Wordt dit bewijs niet geleverd, dan wordt verondersteld dat het toegekende voordeel de mededinging kan vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kan beïnvloeden. Dit is kennelijk in strijd met de door het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” geformuleerde beginselen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria provinciale di Latina (Italië) op 12 april 2013 — Francesco Acanfora/Equitalia Sud SpA en Agenzia delle Entrate

(Zaak C-181/13)

(2013/C 207/08)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria provinciale di Latina

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Francesco Acanfora

Verwerende partijen: Equitalia Sud SpA — Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate — Ufficio di Latina

Prejudiciële vraag

Is de vergoeding van 9 % [vastgesteld bij artikel 17 van d.lgs. nr. 112/1999, vóór wijziging ervan] staatssteun die onverenigbaar is met de interne markt van inningsvergoedingen en met het gemeenschapsrecht in de zin van artikel 107 VWEU?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 12 april 2013 — Anonima Petroli Italiana SpA (API)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Zaak C-184/13)

(2013/C 207/09)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Anonima Petroli Italiana SpA (API)

Verwerende partijen: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciële vragen

1. Zijn met de bescherming van de vrijheid van mededinging, het vrij verkeer van ondernemingen, de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (neergelegd in artikel 4, lid 3, VEU, en in de artikelen 101, 49, 56 en 96 VWEU) verenigbaar, en zo ja in hoeverre, nationale bepalingen van lidstaten van de Unie die minimumbedrijfskosten voor de sector wegvervoer voorschrijven, die meebrengen dat een onderdeel van de tegenprestatie voor de dienst en dus van de contractprijs door derden wordt vastgesteld?
2. Kunnen beperkingen van de aangehaalde beginselen worden gerechtvaardigd door het algemeen belang van de veiligheid van het wegverkeer, en zo ja onder welke voorwaarden, en passen minimumbedrijfskosten als bedoeld in de regeling van artikel 83 bis van d.l. nr. 112/2008, zoals gewijzigd en aangevuld, in dat kader?
3. Kan de vaststelling van minimumbedrijfskosten in dit verband worden overgelaten aan vrijwillige akkoorden tussen categorieën van belanghebbende marktdeelnemers of eventueel aan organen waarin particuliere marktdeelnemers uit de sector sterk zijn vertegenwoordigd zonder dat tevoren wettelijke criteria zijn vastgesteld?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 12 april 2013 — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori e.a./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti e.a.

(Zaak C-185/13)

(2013/C 207/10)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori, ANCD Associazione Nazionale Cooperative Dettaglianti, Sviluppo Discount SpA, Centrale Adriatica Soc coop, Coop Consorzio Nord Ovest Società Consortile a rl, Coop Italia Consorzio Nazionale non Alimentari Società Cooperativa, Coop Centro Italia Società Cooperativa, Tirreno Logistica Srl, Unicoop Firenze Società Cooperativa, CONAD — Consorzio Nazionale Dettaglianti — Soc. Coop, Conad Centro Nord Soc. Coop, Commercianti Indipendenti Aassociati Soc. Coop, Conad del Tirreno Soc. Coop, Pac2000A Soc. Coop, Conad Adriatico Soc. Coop, Conad Sicilia Soc. Coop, Sicilconad Mercurio Soc. Coop